

5. Словцов Р.І., Борисова Т.Г., Голенева Л.М. Принципи, методи і технології інтегрованого захисту рослин. Наукові праці Інституту біоенергетичних культур і цукрових буряків. 2016. Вип. 24 (1). С. 53-55.

6. Циков В.С. Кукурудза – на харчові й промислові цілі. Пропозиція. 2018. №7. С. 20-23.

УДК: 633.34:631.559:631.847:631.81.095.337

БОГОНОС Іван, студент 1 курсу другого (магістерського) рівня освіти спеціальності 201 «Агрономія»

Науковий керівник: **КОЗИРСЬКИЙ Дмитро Володимирович**, доктор філософії, асистент кафедри землеробства ґрунтознавства та захисту рослин

Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»

м. Кам'янець-Подільський

УРОЖАЙНІСТЬ СОЇ ПІД ВПЛИВОМ ІНОКУЛЯЦІЇ ТА ПІДЖИВЛЕННЯ МІКРОЕЛЕМЕНТАМИ

Однією з важливих умов у формуванні високої продуктивності сої є сорт, а також розкриття його потенціалу завдяки інокуляції насіння та здійснення позакореневих підживлень хелатними мікродобривами в критичні періоди росту і розвитку рослини [1, 2, 3]. Це сприятиме розробленню нових, адаптованих до умов регіону елементів технології вирощування сортів, що гарантуватиме високі та сталі врожаї сортів із високими показниками якості. Також дослідження даних факторів та їх включення в технологію вирощування сої забезпечуватиме оптимізацію процесів росту, розвитку; слугуватиме формуванню максимальної продуктивності культури.

Мета дослідження: визначення продуктивності посівів сої за інокуляції насіння та підживлення хелатними мікродобривами.

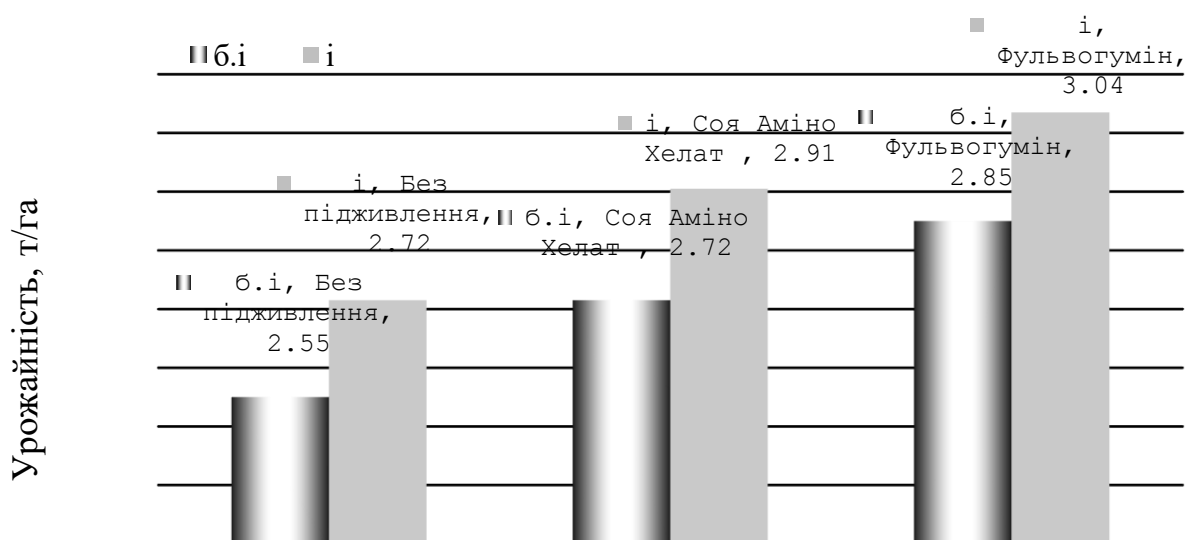
Польові досліді проведені впродовж 2023, 2024 рр. в південній частині Лісостепу західного на чорноземах типових. Був закладений двох факторний

польовий дослід з вивчення особливостей формування продуктивності сої сорту Еввідіка залежно від інокуляції насіння та підживлення хелатними мікродобривами: Фактор А – інокуляція насіння включав варіанти: 1. Контроль (обробка насіння водою); 2. Інокуляція (Ризоактив 1 л препарату на 1 т насіння сої); Фактор В – підживлення хелатними мікродобривами. Варіант 1. Контроль (обприскування водою – 300л/га); 2. Соя Аміно Хелат – 2,0 л/га; 3. Фульвогумін – 2,0 л/га. Листкове підживлення мікродобривами проводили у фазу бутонізації (перед цвітінням) (ВВСН 50-59) та на початку формування насіння (ВВСН 71-73).

Загальна площа елементарної ділянки – 45 м², облікової – 25 м². Повторність дослідів триразова. Обліки урожайності сої проводили її зважуванням після суцільного обмолоту ділянки, послідовним доочищенням та переведенням до стандартної вологості.

Результати досліджень. Врожайність сої насамперед залежала від гідротермічних умов вегетаційного періоду року проведення досліджень.

У 2023 році упродовж вегетації культури гідротермічний режим сприяв максимальній реалізації генетичного потенціалу рослин сої, що зумовило отримання врожайності зерна на рівні від 2,62 (абсолютний контроль) до 3,07 т/га (Фульвогумін + інокуляція насіння Ризоактив). У більш посушливому та спекотному 2024 року погодні умови були менш сприятливими для розкриття потенціалу продуктивності рослин сої. Це, зі свого боку, позначилось і на показнику врожайності, яка коливалась у межах від 2,48 до 3,00 т/га залежно від підживлення та інокуляції. Середня врожайність сорту Еввідіка за досліджувані роки становила 2,55–3,04 т/га (Рис. 1).

*Примітка: б/і – насіння без інокуляції; і – Ризоактив.

Рис. 1. Урожайність сортів сої залежно від підживлення та інокуляції насіння (середнє за 2023, 2024рр.)

Застосування інокулянту Ризоактив сприяло збільшенню врожайності насіння сої сорту Еврідіка на 0,17-0,19 т/га. Щодо аналізу впливу позакореневого підживлення, то значної різниці на приріст врожайності сої між досліджуваними хелатними мікродобривами за період досліджень не було зафіксовано, однак їх внесення підвищувало врожайність сої, порівняно з варіантом без застосування в середньому на 0,17-0,34 т/га.

Висновок. Найефективнішим для формування врожайності сої виявився варіант з інокуляцією насіння та листковим підживленням мікродобривом Фульвогумін з нормою витрати 2 л/га.

Список використаних джерел:

1. Чинчик О. С. Вплив позакореневого підживлення на насінневу продуктивність сої в умовах Західного Лісостепу України / О. С. Чинчик, В. О. Гаврилюк, І. В. Трач // Зб. наук. пр. Подільського ДАТУ. – Кам'янець-Подільський, 2009. Вип. 17. С. 63– 68.

2. Дідур І.М. Вплив біоінокулянтів на продуктивність рослинномікробного симбіозу в агроценозах зернобобових культур. Науково-практична конференція здобувачів вищої освіти і фахівців у сфері захисту і карантину рослин «Сучасні

аспекти вирішення проблем у захисті і карантині рослин», 25 лютого 2021 р. Житомир. С. 11-13 (0,40 друк. арк.).

3. Чинчик О.С., Козирський Д.В. Ефективність листових підживлень посівів сої комплексним добривом фульвогумін. Проблеми аграрного виробництва на сучасному етапі і шляхи їх вирішення: матеріали міжнародної науково-практичної конференції присвяченій ювілейним датам від дня народження видатних вчених-рослинників: 130-річчю від дня народження доктора біол. наук, професора Льва Миколайовича Делоне; 120-річчю від дня народження кандидата с.-г. наук Софії Михайлівни Фріденталь (1-2 липня 2021 р.) / Інститут рослинництва імені В.Я. Юр'єва НААН. Харків, 2021. С. 109

УДК: 633.15:631.67(477.7)

БУРЛАКА Сергій, здобувач 2 курсу другого (магістерського) рівня освіти спеціальність 201 «Агрономія»

ВАХНЯК Василь, канд. с.-г. наук, доцент кафедри землеробства, ґрунтознавства та захисту рослин

Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»

м. Кам'янець-Подільський

ЕФЕКТИВНІСТЬ ЗРОШЕННЯ НАСІННИХ ПОСІВІВ КУКУРУДЗИ У ПРИДНІСТЕР'І

Кукурудза – високо інтенсивна культура з великим потенціалом урожайності зерна і зеленої маси. Реалізація цього потенціалу базується на тому, що кукурудза може інтенсивніше і повніше використовувати вологу і елементи живлення з ґрунту і добрив завдяки, насамперед, тривалому вегетаційному періоду. Крім того, споживання елементів живлення і вологи відбувається практично впродовж всього вегетаційного періоду аж до настання фази воскової стиглості, а це практично технічна стиглість коли уже можна збирати кукурудзу на зерно [1].